

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 237.638 van 14 maart 2017
in de zaak A. 217.022/X-16.357.**

In zake : Patrick GROOTJANS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Coen
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210 A/10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD TIENEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bob Martens
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 106
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 september 2015, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van de gemeenteraad van de stad Tienen van 17 juli 2015 waarbij beslist werd [...] de procedure te starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen [...] en van 11 beslissingen m.b.t. 11 agendapunten zoals vermeld op de uitnodiging van 20 juli 2015, genomen door de gemeenteraad van de stad Tienen op 28 juli 2015”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 oktober 2016.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Simon De Buyser, die *loco* advocaat Christophe Coen verschijnt voor verzoeker, en advocaat Bob Martens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 wordt in de stad Tienen een bestuurscoalitie gevormd tussen sp.a en CD&V. Het college van burgemeester en schepenen bestaat uit zes leden die behoren tot sp.a, onder wie de burgemeester en verzoeker, en drie leden die behoren tot CD&V. De gemeenteraad telt 31 raadsleden.

Op de gemeenteraadszitting van 18 december 2014 leest een schepen van CD&V namens de CD&V-fractie een verklaring voor waarin zij, onder meer, haar coalitiepartner “schuldig verzuim” verwijt, verklaart dat de coalitie “op een dood spoor” zit en aangeeft de stad “op een transparante en dynamische manier [te willen] besturen”. Zij geeft daarbij aan dat de CD&V-

fractie in de gemeenteraad het budget voor 2015 niet zal goedkeuren en “[v]anaf morgen [zoekt] naar mensen die wél vanuit zo een visie deze stad mee willen besturen”.

Deze demarche leidt tot verscheidene besprekingen tussen de politieke partijen voor het vormen van een nieuwe coalitie. Uiteindelijk wordt op 26 februari 2015 door de gemeenteraad beslist tot de vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente als bedoeld in artikel 47*bis* van het gemeentedecreet. Deze beslissing wordt gesteund door de gemeenteraadsfracties van sp.a, Open VLD en Groen. Verzoeker stemt tegen.

Hij wordt tijdens de maanden maart-april 2015 uit de sp.a-fractie gezet. Zijn “bevoegdheden” als schepen worden bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 20 april 2015 overgenomen door de burgemeester en andere sp.a-schepenen.

Op 17 maart 2015 geeft de Vlaamse minister bevoegd voor binnenlands bestuur aan de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant de opdracht om te bemiddelen.

Met een verslag van 21 april 2015 geeft de provinciegouverneur aan de Vlaamse minister te kennen “dat een verderzetting van de huidige coalitie met twee partners in [zijn] ogen niet mogelijk is, gezien het gebrek aan bereidheid hiertoe door de grootste coalitiepartner, sp.a en gezien het gebrek aan een zekere meerderheid. Er is geen bereidheid tot verzoening en tot verdergaan met twee partners”.

Op 12 mei 2015 laat de Vlaamse minister aan de voorzitter van de gemeenteraad weten dat “[u]it het verslag van de gouverneur blijkt dat de bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft opgeleverd en dat een verderzetting van de huidige coalitie niet mogelijk blijkt” en dat de gemeenteraad “de procedure [kan] [opstarten] voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen”.

Op 17 juli 2015 beslist de gemeenteraad, met 16 stemmen vóór, de procedure te starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen. De beslissing wordt gesteund door de gemeenteraadsfracties van CD&V, Open VLD, N-VA en Groen.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die verzoeker er op 20 juli 2015 tegen heeft ingesteld, is door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 231.998 van 27 juli 2015 wegens gebrek aan ernstige middelen.

4. Op 28 juli 2015 neemt de gemeenteraad van de stad Tienen onder meer een beslissing over de volgende agendapunten:

- “1 Verkiezing en eedaflegging van de schepenen en vaststelling van de rangorde
- 2 Aktename ontslag van mevrouw [J.W.] als OCMW-raadslid
- 3 Aktename verzaking van mevrouw [K.S.] als OCMW-raadslid in opvolging van mevrouw [J.W.]
- 4 Aktename verzaking van mevrouw [C.V.] als OCMW-raadslid in opvolging van mevrouw [J.W.]
- 5 Aktename verzaking van de heer [I.D.] als OCMW-raadslid in opvolging van mevrouw [J.W.]
- 6 Aktename ontslag van de heer [P.L.] als OCMW-raadslid
- 7 Aktename verzaking van mevrouw [K.S.] als OCMW-raadslid in opvolging van de heer [P.L.]
- 8 Aktename verzaking van mevrouw [C.V.] als OCMW-raadslid in opvolging van de heer [P.L.]
- 9 Aktename verzaking van de heer [I.D.] als OCMW-raadslid in opvolging van de heer [P.L.]
- 10 Aktename nieuwe voordrachtsakte van kandidaat werkend leden van de OCMW-raad en hun opvolgers
- 11 Definiëring begrip dagelijks bestuur in het kader van delegatie van bevoegdheden en delegatie van het dagelijks bestuur aan het college van burgemeester en schepenen op basis van artikel 43 van het gemeentedecreet.”

Deze elf beslissingen behoren eveneens tot het voorwerp van het voorliggende beroep.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van verzoeker

5. In het verzoekschrift leidt verzoeker een eerste middel af uit de schending van de artikelen 47, 47bis en 60 van het gemeentedecreet, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, de motiveringsverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel, met betrekking tot de gemeenteraadsbeslissing van 17 juli 2015, zet verzoeker uiteen dat te dezen de figuur van de “structurele onbestuurbaarheid” geveinsd werd en aangewend werd als oneigenlijk excuus om van coalitiepartner te veranderen: noch in december 2014, noch in januari/februari 2015, noch op 26 februari 2015, noch op heden zijn de voorwaarden voor het vaststellen van de structurele onbestuurbaarheid vervuld. Niet alleen is de gemeenteraadsbeslissing van 17 juli 2015 onwettig ten gevolge van de onwettigheid van de voorbeslissing van 26 februari 2015 waarbij de structurele onbestuurbaarheid werd vastgesteld, “ook voor het overige” steunt ze niet op draagkrachtige motieven en is ze op kennelijk onzorgvuldige wijze tot stand gekomen.

Verzoeker betoogt dat de motieven van de gemeenteraadsbeslissing van 26 februari 2015 “niet draagkrachtig [zijn] om te kunnen doen besluiten tot de structurele onbestuurbaarheid”. Uit de feiten blijkt volgens hem “dat daarop geen onmogelijkheid tot besturen is gevolgd. Het bestuur van de stad Tienen werd niet verlamd of ernstig belemmerd, maar is daarentegen voortgegaan”. De enige feitelijke realiteit was een vertrouwensbreuk tussen de coalitiepartners.

Voorts zijn ook de andere motieven van de gemeenteraadsbeslissing van 17 juli 2015 niet draagkrachtig. Een

vertrouwensbreuk impliceert op zich niet de structurele onbestuurbaarheid en in de mate dat de onbestuurbaarheid aanwezig zou zijn geweest op 26 februari 2015, was ze zeker niet structureel aangezien er nadien wel degelijk is bestuurd geworden, zoals blijkt uit de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen en van de gemeenteraad. Ook het feit dat de coalitie geen meerderheid meer had in de gemeenteraad is niet van aard om de structurele onbestuurbaarheid te verantwoorden nu de gemeenteraad wel degelijk de nodige beslissingen goedkeurde. Wat het ontbreken van een uitvoerbaar budget betreft, moet worden vastgesteld dat een budget voor 2015 voorbereid wordt en geagendeerd staat voor de gemeenteraad van 24 september 2015. De duurtijd van de periode dat met voorlopige twaalfden wordt gewerkt is niet dusdanig dat al gesproken kan worden van een structurele onbestuurbaarheid, maar is een loutere veruitwendiging van de vertrouwensbreuk die nog geen structurele onbestuurbaarheid impliceert.

In een tweede middelonderdeel argumenteert verzoeker dat de elf aangevochten beslissingen van 28 juli 2015 steunen op de onregelmatige beslissingen van de gemeenteraad van 26 februari 2015 en 17 juli 2015, die overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moeten worden gelaten.

6. In de laatste memorie voegt verzoeker met betrekking tot het eerste onderdeel nog toe dat, zo het juist is dat *a posteriori*-elementen moeilijk de wettigheid van de voordien genomen beslissing van 26 februari 2015 in het gedrang kunnen brengen, deze elementen dan toch erop kunnen wijzen dat de structurele onbestuurbaarheid geveinsd was. Blijkens de beslissing van 26 februari 2015 was de gemeenteraad er zeker van “dat naar de toekomst toe er geen beslissingen zouden kunnen genomen worden”. Welnu, het is duidelijk “dat de motivering in zoverre zij betrekking heeft op de toekomst niet in aanmerking kan genomen worden”.

Eveneens duidelijk is, volgens verzoeker, dat de ruil van coalitiepartner het enige doel was van de geveinsde structurele

onbestuurbaarheid. De geveinsde afwezigheden van schepenen en vervolgens de hoogdringende bijeenroeping van het college houden niet in dat er sprake is van structurele onbestuurbaarheid. Het maakt deel uit van een politiek spel. Evenmin mag uit verzoekers argumentatie op de gemeenteraadszittingen van 26 maart 2015 en 26 mei 2015 worden afgeleid dat hij meende dat er sprake was van onbestuurbaarheid in de zin van artikel 47bis van het gemeentedecreet. Hij wees alleen maar op de geveinsde of gekunstelde onbestuurbaarheid die een coalitiewissel mogelijk moet maken. Ook het feit dat het budget dat door het oude college werd voorbereid, nu door het nieuwe ter goedkeuring op de agenda van de gemeenteraad van 24 september 2015 werd geplaatst, wijst op de gekunstelde of geveinsde structurele onbestuurbaarheid.

Beoordeling

7. De aangevochten gemeenteraadsbeslissing van 17 juli 2015 wordt formeel verantwoord door de volgende toelichting:

“Gelet op de onherstelbare vertrouwensbreuk tussen de sp.a & CD&V-coalitie van Tienen en het feit dat deze coalitie geen meerderheid meer heeft in de Tiense gemeenteraad, is deze coalitie niet meer in staat om samen de stad Tienen te besturen. Bovendien beschikt de stad Tienen voor het jaar 2015 over geen uitvoerbaar budget en dient noodgedwongen te worden teruggevallen op voorlopige kredieten waardoor de ruimte voor nieuw beleid de facto nul is.

Op 26 februari 2015 heeft de gemeenteraad de structurele onbestuurbaarheid vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van art. 47bis van het gemeentedecreet. Tevens werd met een schrijven d.d. 12 mei 2015 van de Vlaamse minister van binnenlands bestuur, inburgering, wonen, gelijke kansen en armoedebestrijding de gemeenteraad in kennis gesteld dat de bemiddeling door de gouverneur niet het gewenste resultaat heeft opgeleverd en dat een verderzetting van de huidige sp.a & CD&V-coalitie niet mogelijk is.

Gelet op het voorgaande en de aanhoudende structurele onbestuurbaarheid wordt conform artikel 47bis, 4de lid van het gemeentedecreet met de agendering van dit agendapunt de procedure opgestart voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen.”

Met andere woorden wordt de procedure voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen gestart om reden van de op 26 februari 2015 vastgestelde en aanhoudende structurele onbestuurbaarheid

van de gemeente: de sp.a-CD&V-coalitie kampt met een onherstelbare vertrouwensbreuk en heeft geen meerderheid meer in de Tiense gemeenteraad; bovendien moet er, bij gebrek aan een uitvoerbaar budget voor 2015, met voorlopige kredieten worden gewerkt en is er geen ruimte voor nieuw beleid.

8. Artikel 47bis van het gemeentedecreet voorziet in de mogelijkheid om de burgemeester en de schepenen te vervangen, nadat de gemeenteraad de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente vaststelde, de bemiddelingspoging van de provinciegouverneur mislukte en er zich geen oplossing aandient, en nadat de gemeenteraad besloot de procedure te starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen.

De regeling van artikel 47bis van de gemeente is een uitzonderlijke procedure die met grote omzichtigheid moet worden toegepast. Het principe is immers dat overeenkomstig artikel 60, respectievelijk 47 van het gemeentedecreet, de burgemeester wordt benoemd en de schepenen worden verkozen voor een periode van zes jaar.

9. Met verzoeker wordt aangenomen dat een beweerde “vertrouwensbreuk” op zichzelf niet voldoende is opdat er sprake is van een structurele onbestuurbaarheid in de zin van artikel 47bis van het gemeentedecreet.

De structurele onbestuurbaarheid in de zin van die bepaling is vóór alles een feitelijke aangelegenheid: werkelijk bestaande feitelijke gegevens die correct zijn vastgesteld en pertinent zijn, moeten redelijkerwijze doen aannemen dat het bestuur van de gemeente duurzaam onmogelijk blijkt of op zwaarwichtige punten spaak loopt.

10. Anders dan verzoeker het ziet, doet het voor de realiteit en de relevantie van die feiten in beginsel niet ter zake of ze al dan niet “gekunsteld” of “gemaakt” zijn.

Ook de obstructie van het bestuur die gebeurlijk uitdrukkelijk beoogd is, kan in aanmerking komen om de structurele onbestuurbaarheid te verantwoorden, met dien verstande dat de feiten die ter bewijs ervan worden aangevoerd niet kennelijk mogen verschijnen als louter de manifestatie van de wil om een nieuw college van burgemeester en schepenen aangesteld te zien worden. Tijdens de parlementaire voorbereiding van het artikel 47*bis* van het gemeentedecreet is uitdrukkelijk overwogen dat de onbestuurbaarheidsprocedure “geen motie van wantrouwen zoals in Wallonië” behelst (verslag namens de commissie, *Parl.St. VI.Parl.* 2011-2012, nr. 1467/14, 15).

11. Als verzoeker de wettigheid van de gemeenteraadsbeslissing van 26 februari 2015 betwist, dan is dat niet omdat daarin wordt geoordeeld “dat het bestuur van de stad sedert 18 december 2014 onmogelijk is geworden”. Alleszins brengt hij niets in tegen de motieven die dat moeten verantwoorden: alle beleidsbeslissingen zijn onmogelijk geworden; het dagelijks bestuur dat als zodanig nog kunstmatig in leven wordt gehouden, omvat weinig meer dan beslissingen omtrent lonen, uitkeringen aan onthaalouders, bouwvergunningen en subsidiedossiers; de aanpassing van het meerjarenplan 2014-2019 raakt niet goedgekeurd; ook het budget 2015 raakt niet goedgekeurd; stedelijke reglementen, zoals met betrekking tot kermisactiviteiten, raken niet meer vastgesteld; noodzakelijke herzieningen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan raken niet goedgekeurd; schepencolleges kunnen geen doorgang vinden omdat het vereiste aanwezigheidsquorum niet wordt gehaald; op buitengewone schepencolleges wordt verdeeld gestemd.

Verzoekers kritiek met betrekking tot de vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid komt uitsluitend hierop neer dat *a posteriori* zou zijn gebleken dat de onbestuurbaarheid “geveinsd” is “teneinde een partnerwissel te realiseren”. Volgens hem is er na 26 februari 2015 “wel degelijk terug bestuurd”.

12. Die laatste uitspraak gaat bezwaarlijk samen met de vaststelling dat er ook op 17 juli 2015, bijna volle vijf maanden later, nog altijd geen

goedgekeurd budget 2015 voorhanden is en dat er nog altijd met voorlopige twaalfden moet worden gewerkt.

Juist vanwege de noodzaak om met voorlopige twaalfden te werken wees verzoeker er in de gemeenteraad van 26 maart 2015 op dat dit problemen kan opleveren voor de kerkfabrieken, de betaling van de elektriciteit en de toelagen aan het Autonoom Gemeentebedrijf en Hakendover, voor de brandweer en ART (Academie Regio Tienen). Ook in de gemeenteraad van 26 mei 2015 riep hij op het budget goed te keuren “teneinde de dagelijkse werking verder te kunnen zetten”, omdat er “niet eeuwig geschoven [kan] worden met voorlopige twaalfden”, omdat de stad kansen verliest en “uit de onbestuurbaarheid [moet] geraken”.

Dat het budget uiteindelijk, zoals verzoeker te kennen geeft, geagendeerd is geworden voor de gemeenteraad van 24 september 2015 én op die zitting ook is aanvaard, bewijst allermint dat de oude bestuurscoalitie haar slagvaardigheid herwonnen had en dat de onbestuurbaarheid niet structureel was. De goedkeuring is er eerst gekomen nadat, mede ten gevolge van de bestreden gemeenteraadsbeslissing van 17 juli 2015, een nieuwe coalitie werd aangesteld.

13. Overigens spreekt niet alleen het uitblijven van een uitvoerbaar budget voor het jaar 2015, waaraan de verwerende partij een bijzonder belang mocht toemeten, verzoekers bewering tegen dat het bestuur van de stad Tienen na 26 februari 2015 gewoon is voortgegaan, zonder ernstig ontregeld of belemmerd te zijn.

Eén zaak is dat het schepencollege na 26 februari 2015 niet heeft opgehouden bijeen te komen, zoals verzoeker betoogt. Een andere is evenwel dat er, blijkens het verslag van 21 april 2015 van de provinciegouverneur over zijn bemiddelingsopdracht, “geen ‘beleidsbeslissingen’ meer [worden] genomen” en dat het er volgens verzoeker zelf onaanvaardbaar aan toe gaat doordat “men niet naar het college gaat en de dag erna een college bij hoogdringendheid bijeenroept”.

Voorts staat tegenover de bewering van verzoeker dat ook de gemeenteraad “nog de nodige beslissingen” neemt, de vaststelling van de gouverneur dat de bestaande coalitie niet meer vergadert en niet meer samenwerkt zoals dat van een bestuursmeerderheid mag worden verwacht. Het argument in de bestreden beslissing van 17 juli 2015 dat de oude coalitie van sp.a en CD&V geen meerderheid meer heeft in de Tiense gemeenteraad, sluit daarop aan.

14. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de onbestuurbaarheid die de gemeenteraad op 26 februari 2015 vaststelde, niet meer aanwezig was op 17 juli 2015 en dat de op 26 februari 2015 vastgestelde onbestuurbaarheid ten onrechte voor structureel werd gehouden.

Dat verzoeker een en ander graag anders had gezien en de initiële coalitie graag voort had zien samenwerken, laat niet toe de realiteit van de voortdurende gemeentelijke verlamming en blokkering voorbij te zien. Reeds verzoekers antwoord aan de gouverneur, toen die hem eind maart 2015 vroeg “of er nog kansen waren om met de huidige meerderheid verder te werken”, deed ervan blijken dat die voortzetting van de samenwerking in wezen een wensdroom was: “zeg nooit nooit”. Het irrealistische ervan is uitiem hierdoor bevestigd dat verzoeker, die op 26 februari 2015 als enige van de sp.a-fractie tegen de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente had gestemd, zijn dissidentie nadien zelfs met een verwijdering uit de partij heeft bekocht.

15. Het eerste middelonderdeel wordt verworpen.

16. In een tweede onderdeel wordt de onwettigheid van de aangevochten beslissingen van 28 juli 2015 afgeleid uit de onwettigheid – “[z]oals in het eerste onderdeel aangetoond” – van de gemeenteraadsbeslissingen van 26 februari 2015 en 17 juli 2015.

Uit de verwerping van het eerste onderdeel volgt dat ook het tweede middelonderdeel moet worden verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van verzoeker

17. Een tweede middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 20 en 21 van het gemeentedecreet en artikel 1, §§ 1 en 5, van het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad van de stad Tienen.

In een eerste onderdeel doet verzoeker in de eerste plaats gelden dat 11 gemeenteraadsleden op 9 juli 2015 verzochten de gemeenteraad samen te roepen met als agendapunt het starten van de procedure met het oog op de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen conform artikel 47bis van het gemeentedecreet. De agenda is slechts in de late namiddag van 9 juli 2015 door aanplakking en op de website van de gemeente gepubliceerd, terwijl de gemeenteraad plaatshad op 17 juli 2015, om 20.00 u, “zodat de agenda geen acht dagen voor de zitting werd gepubliceerd”.

Wat de beslissingen van de gemeenteraad van 28 juli 2015 betreft, is de agenda niet op de website gepubliceerd. De gemeenteraad kon dan ook niet regelmatig beraadslagen.

Volgens een tweede onderdeel zijn de oproepingen voor de zittingen van 17 en 28 juli 2015 ten huize van de gemeenteraadsleden afgegeven op 9, respectievelijk 20 juli 2015. Conform artikel 190, § 1, van het gemeentedecreet wordt voor toepassing van het decreet de termijn berekend vanaf de dag na de dag van de akte of de gebeurtenis die de termijn doet ingaan, en omvat de termijn alle dagen. De gemeenteraad wordt bij beslissing van de voorzitter van de gemeenteraad samengeroepen zoals bepaald in artikel 20 van het gemeentedecreet. Deze beslissing doet de termijn ingaan van acht dagen vóór de zitting, zoals bedoeld in artikel 21 van het gemeentedecreet en artikel 1, § 1,

van het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad. Die termijn werd niet nageleefd.

18. In de laatste memorie beargumenteert verzoeker zijn belang bij het eerste middelonderdeel door erop te wijzen dat hij “er belang bij [heeft] dat de inwoners hem tijdig kunnen aanspreken over agendapunten van de gemeenteraad”. Door de agenda laattijdig of niet te publiceren “konden de inwoners verzoeker maar ook andere gemeenteraadsleden niet aanspreken”. Overigens, aldus nog verzoeker, stelt ook artikel 23 van het gemeentedecreet de betrokken openbaarmaking in als een wettelijke verplichting.

Met betrekking tot het tweede onderdeel benadrukt verzoeker dat in het geval van artikel 20, tweede lid, van het gemeentedecreet, een gebeurtenis de voorzitter verplicht de gemeenteraad bijeen te roepen op dag en uur bepaald door diegene die om de bijeenroeping verzoekt. Dan is artikel 190, § 1, en niet artikel 190, § 2, van het gemeentedecreet van toepassing.

Beoordeling

19. Artikel 20, eerste lid, eerste zin, van het gemeentedecreet bepaalt dat de voorzitter van de gemeenteraad beslist tot bijeenroeping van de gemeenteraad en de agenda van de vergadering opstelt. Gelet op artikel 20, tweede lid, is de voorzitter verplicht de gemeenteraad bijeen te roepen op verzoek van een derde van de zittinghebbende leden of van het college van burgemeester en schepenen.

Artikel 21, eerste lid, van het gemeentedecreet schrijft voor dat behalve in spoedeisende gevallen en behalve in geval van toepassing van artikel 7, § 1, de oproeping ten minste acht dagen vóór de dag van de vergadering aan het raadslid bezorgd wordt. De oproeping vermeldt, overeenkomstig artikel 21, tweede lid, in elk geval de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de vergadering en bevat een toegelicht voorstel van beslissing.

Op zijn beurt bepaalt artikel 1, § 1, van het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad van Tienen, in zijn toepasselijke versie, dat de oproeping tot de gemeenteraadszitting, die de plaats, de dag, het tijdstip en de agenda vermeldt en die een toegelicht voorstel van beslissing van elk agendapunt bevat, ten minste acht kalenderdagen vóór de dag van de zitting schriftelijk de gemeenteraadsleden aan huis wordt gebracht.

Artikel 190 van het gemeentedecreet luidt:

“§ 1. Voor de toepassing van dit decreet wordt de termijn berekend vanaf de dag na de dag van de akte of de gebeurtenis die de termijn doet ingaan, en omvat de termijn alle dagen, ook de zaterdag, de zondag en de wettelijke of decretale feestdagen. De vervalddag is in de termijn begrepen. Als die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijk of decretale feestdag is, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

§ 2. Bij gebrek aan een akte of gebeurtenis die de termijn doet ingaan, wordt de termijn berekend door terug te tellen vanaf de gebeurtenis die de termijn doet eindigen. In dat geval wordt de dag van de gebeurtenis die de termijn doet eindigen niet in de termijn begrepen. De dag van verzending is niet in de termijn begrepen.”

20. Weliswaar verplicht artikel 20, tweede lid, van het gemeentedecreet de voorzitter om de gemeenteraad bijeen te roepen op verzoek van een derde van de zittinghebbende leden of van het college van burgemeester en schepenen, maar voorziet het, anders dan verzoeker meent, daarvoor niet in een termijn die door de een of andere akte of gebeurtenis als bedoeld in artikel 190, § 1, van het gemeentedecreet in gang gezet wordt.

Bij gebrek aan dergelijke akte of gebeurtenis, wordt de termijn gerekend door terug te tellen vanaf de gebeurtenis die de termijn doet eindigen. Te dezen is die gebeurtenis, gelet op artikel 21, eerste lid, van het gemeentedecreet de dag van de vergadering. De oproeping moet ten minste acht dagen vóór die dag aan het raadslid bezorgd worden.

Zoals bij de parlementaire voorbereiding van het decreet van 23 januari 2009 ‘tot wijziging van het Gemeentedecreet’ bij herhaling is

toegelicht, betekent dit, aldus de Vlaamse minister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden in de commissie, “dat men bij een gemeenteraad op donderdag de stukken op woensdag van de week ervoor in zijn bezit moet hebben” (*Parl.St. Vl.Parl.* 2008-2009, nr. 1946/5, 41). De wetgever wil namelijk voorzien in zeven vrije dagen (memorie van toelichting, *Parl.St. Vl.Parl.* 2008-2009, nr. 1946/1, 35).

21. Concreet moesten de oproepingen voor de gemeenteraden van 17 en 28 juli 2015, om aan de in het middel aangevoerde bepalingen te voldoen, dan ook ten minste op 9, respectievelijk 20 juli 2015 bij de raadsleden besteld zijn.

Verzoeker betwist niet dat zulks het geval was.

22. Het tweede middelonderdeel wordt verworpen.

23. Artikel 1, § 5, van het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad van de stad Tienen, in zijn toepasselijke versie, schrijft voor:

“De plaats, de dag, het tijdstip en de agenda van de gemeenteraadszittingen worden uiterlijk acht dagen vóór de zitting openbaar gemaakt door aanplakking aan het stadhuis en door publicatie op de stedelijke website. Daarnaast wordt de informatie in kwestie ook vóór de zitting gepubliceerd in de plaatselijke commerciële bladen, voor zover ze in de desbetreffende periode verschijnen.”

Zoals artikel 23 van het gemeentedecreet, waarnaar verzoeker in de laatste memorie uitdrukkelijk verwijst, duidelijk aangeeft, beoogt de openbaarmaking in kwestie specifiek om “het publiek” in staat te stellen van plaats, dag, tijdstip en agenda van de gemeenteraad kennis te nemen.

24. Wat verzoeker en de andere gemeenteraadsleden betreft, volgt uit de bespreking van het tweede middelonderdeel dat zij die informatie tijdig, overeenkomstig artikel 21 van het gemeentedecreet, bezorgd hebben gekregen. Zij hoefden, om de informatie te kennen, niet te worden aangesproken door “de inwoners”.

In zoverre het eerste middelonderdeel feitelijke grond zou blijken te hebben, moet hoe dan ook worden vastgesteld dat de gebeurlijke onwettigheid aan verzoeker geen waarborg heeft ontnomen.

Overigens ziet de Raad van State niet in dat de beweerde onwettigheden een invloed kunnen hebben gehad op de draagwijdte van de genomen beslissingen en dat ze zonder de beweerde onwettigheden anders zouden hebben geluid.

25. Ook het eerste onderdeel van het tweede middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op het rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro ten behoeve van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien maart 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust